

ва, той проливаше сълзи и изобщо имаше вид на човек, съвършено разбит от мъка.

- Кажи ми - го запитях - какво те е довело в такова съкрушение?

- О, отче, аз съм голям грешник...

- Повярвай ми, чедо, - му казах аз - както има големи и разнообразни прегрешения, така има и много лечебни средства. Ако ти само истински желаеш изцеление, кажи ми цялата истина за себе си, за да мога да определя съответната епитимия. По един начин се лекува блудник, по друг - убиец, по трети - псевдолекарь. А съвсем друго е необходимо за сребролюбеца.

Юношата се обливаше в сълзи и със скръбни вопли се удряше в гърдите. От необикновено душевно вълнение той се задушаваше и не можеше да изговори нито дума. Виждайки, че поради отчаяние и неизразима скръб той дори не е в състояние да разкаже за своето нещастие, аз му казах:

- Чедо, изслушай ме! Събери мислите си, колкото можеш, и ми разкажи всичко! Иисус Христос, нашият Бог, ще ти прати Своята помощ. По Своето неизказано човеколюбие и безкрайно милосърдие Той всичко претърпял заради нашето спасение: общувал с митари и блудницата не отхвърлил, и разбойника приел, и бил наречен приятел на грешниците, накрая претърпял кръстна смърт. С радост ще приеме и тебе в Своите обятия, виждайки твоето разкаяние и обръщане. Той не иска смъртта на грешника, но да се обърне и да бъде жив.

Тогава, като направи усилие и за малко се въздържа от сълзи, юношата започна да говори.

- Отче, изпълнен съм с всякакъв грях, недостоеен съм за небето и за земята... Преди два дни чух, че умряла младата дъщеря на един от велможите на тоя град... и била погребана извън града със скъпоценни дрехи. От привичка към гнусен занаят отидох през нощта в гробницата и започнах да я събличам... Снех всичко, което беше на нея... Не пощадах даже и последната ризка - и от нея я лиших..., цялата я оголих, както майка ѝ я е родила... Аз вече исках да изляза от гробницата, когато изведнъж тя се надигна пред мен и, като протегна лявата си ръка, хвана ме за дясната... "Защо, негодни човече, ти бе нужно да ме съблечеш? Ти не се уплаши от Бога! Не се побоя от последното въздаяние на страшния съд! И не съжали мен, умрялата в разцвета на годините си? И не се посрами от общата майка-природа? Но ти нали си християнин! Така гола, според теб, аз ще трябва да се преставя пред Христа!?... И моят пол ли не те засрами? Нали и тебе те е родила жена? Не безчестиш ли ти заедно с мене и твоята майка? Какъв отговор, какво оправдание, най-нещастни измежду хората, ще дадеш пред страшното Христово съдилище?... О, бедна човешка природа, в каква бездна на злото си слязла! С какви чувства и с какви ръце ще пристъпиш ти към приемане на най-светите тайни - тялото и кръвта на нашия Господ Иисус Христос!?" Поразен от всичко видяно и чуто, аз треперех от ужас и едва можах да изговоря:

- Пусни ме... Аз никога вече не ще направя нещо подобно.